

Poznań, 1 marca 1949

ADRES REDAKCJI:
Poznań, Limanowskiego 11
ADMINISTRACJA:
Poznań, Ratajczaka 40 I p.

KONTO P. K. O. nr V-945
NR TELEFONU 518-55;

PRENUMERATA:
rocznie zł 360
kwartalnie " 90
pojedynczy numer " 20

OGŁOSZENIA:
drobne: 1 słowo zł 10
napis: 1 słowo " 20
reklamy 1 cm² " 20

Wychodzi 2 razy w miesiącu

Poprawa bytu

Nawet najpesymistyczniej ustosunkowani Czytelnicy, nie wierzący w zapewnienia, iż sprawa zaopatrzeń emerytalnych jest dalej otwartą i stanowi przedmiot ustawicznych rozważań najwyższych czynników państwowych, — zelektryzowani notatkami prasowymi a w szczególności „Expressu Wieczornego z dnia 16 lutego br. Nr 46 i Życia Warszawy z tegoż dnia, zasypują nas setkami zapytań, co? i jak?

Trochę wiary i odrobinę cierpliwości Kochani Czytelnicy! Za Waszą ofiarność na propagowane przez nas cele jak: odbudowa Warszawy i Poznania, fundusz prasowy, fundusz zapomogowy, na biblioteki, na Schroniska i na stypendia, o czym świadczą liczne kolumny w każdym numerze naszego pisma, należy się Wam wyjaśnienie.

Dla uzasadnienia naszego optymizmu i wiary, że sprawa poprawy bytu emerytów jest aktualna, przytaczamy treść pisma otrzymanego w dniu 15 lutego br. z Prezydium Rady Ministrów.

Prezydium Rady Ministrów

Na 22-8/26 Warszawa, d. 10. II. 49.

Biuro Prezydzialne

Do Zarządu Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych w Poznaniu, ul. Limanowskiego 11.

W związku z memoriałem z dnia 9. I. 49 roku nadesłanym do Ob. Prezesa Rady Ministrów Józefa Cyrankiewicza, oraz nawiązując do pisma tut. z dnia 24. XII. 48 r. Nr 22-8/23, Prezydium Rady Ministrów komunikuje zgodnie z wyjaśnieniem Ministerstwa Skarbu, iż projekt ustawy o zmianie niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych, normującej między innymi sprawy wysokości zaopatrzeń emerytalnych, znajduje się w końcowym stadium uzgodnienia z powołanymi czynnikami i jeszcze przed upływem

bieżącego miesiąca zostanie prawdopodobnie wniesiony pod obrady Rady Ministrów.

Państwowy Zakład Emerytalny wypłaca **narazie** od 1. I. 49 r. zaopatrzenia emerytalne **zaliczkowo** w kwotach następujących: dla emeryta 3000 złotych, dla wdowy 2100 zł miesięcznie w tych przypadkach, w których pobierane dotychczas zaopatrzenie było niższe.

Dyrektor Biura Prezydzialnego
w z. mgr Z. Skowroński"

Podane wyżej notatki prasowe przyniosły wiadomość że poseł Słęzak referował poszczególne działy budżetu emerytur i rent i że Wiceminister Ob. Kościński zapowiedział wniesienie projektu ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym, przy czym Express Wieczorny dodał, że zaopatrzenia emerytalne podwyższone zostaną przeciętnie o 50%.

Referowane przez posła Słęzaka poszczególne działy budżetu emerytur i rent, znane są naszym Czytelnikom z „Emeryta” No 4 br. i przyjęte zostały przez Sejm bez zmian i uzupełnień. — Inną sprawą natomiast jest zapowiedziana przez Wiceministra Ob. Kościńskiego nowelizacja ustawy emerytalnej, która według treści przytoczonego wyżej pisma Prezydium Rady Ministrów wejdzie jeszcze przed upływem bieżącego miesiąca pod obrady Rady Ministrów.

Z powyższego wynika, że zaniechana została koncepcja połączenia emerytów państwowych i wojskowych z rencistami, że projekt nowelizacyjny Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej zastąpiono projektem Ministerstwa Skarbu i że zostanie przywrócona moc obowiązująca art. 6 ustawy emerytalnej.

Po odbyciu w ostatnich dniach konferencji u miarodajnych osobistości mamy uzasadnioną nadzieję, że powyższa nowelizacja przyniesie emerytom upragnione polepszenie bytu, dlatego pro-

Czas odnowić prenumeratę na II-gi kwartał 1949 roku

simy wszystkich naszych członków o cierpliwość i zaufanie.

Po uchwaleniu przez Sejm ustawy nowelizacyjnej, po przeregowaniu emerytów do nowych

stopni służbowych i uchwaleniu przez Radę Ministrów norm uposażenia dla poszczególnych stopni nastąpi wypłata nowych uposażeń emerytalnych z ważnością wstecz od 1 stycznia br. Zyg.

Schronisko Emerytów w Bystrzycy

Schronisko emerytów w Bystrzycy było w okresie zimowym od 1 października 1948 i będzie jeszcze do dnia 30 kwietnia 1949 nieczynne. — Otworzy ono swoje podwoje dopiero dnia 1 maja br. i przyjmować będzie na pobyt wypoczynkowy emerytów, emerytki i wdowy po emerytach i funkcjonariuszach państwowych i wojskowych, kolejowych, monopolowych i samorządowych po minimalnych kosztach utrzymania (około 300 zł od osoby dziennie, wraz z wyżywieniem).

O uroczym położeniu Schroniska, o cudach piękna „Doliny Śląskiej” pisaliśmy już obszerniej o zdrowym, znakomitym powietrzu, przepięknym balsamiczną wonią żywicy okalających Schronisko lasów świerkowych, rozwdzić się nie potrzebujemy. Sam widoczek, zdjęty z natury, świadczy o pięknym położeniu Schroniska i jego otoczenia, gigantyczna zaporą wodną na Bystrzycy zwabia swoją malowniczością liczne rzesze wycieczkowiczów z najdalszych okolic.

Również i w zimie, lubownicy „białego sportu” zjeżdżają tłumnie do Bystrzycy. Niestety w tym roku śnieg nie dopisał, frekwencja gości była bardzo niska, nie widziało się ani narciarzy ani saneczników, których pełno tu każdej zimy ze względu

na znakomite tereny narciarskie i bobslejowe. — Cieszymy się, że lato ściągnie większą ilość gości pragnących spokoju i prawdziwego wypoczynku wśród przyjemnego otoczenia.

Chętne i przedsiębiorcze małżeństwo emeryckie mogło by tu znaleźć godziwe i przyzwoite oparcie prowadząc kuchnię w ramach powyższych kosztów utrzymania, zapewniając gościom niewybredne ale smaczne i wystarczające wyżywienie.

Zgłoszenia chętnych kierować należy pod adresem prezesa Związku Zrzeszeń Emerytów Państwowych i Wojskowych w Poznaniu, ul. Limanowskiego 11.

Stacja kolejowa „Bystrzyca Górna”, powiat Świdnica w miejscu. Świdnica, powiatowe miasto, oddalone 8 km. — W sezonie letnim kursuje tu 5 par pociągów dziennie. Dojazd z Wrocławia przez Świdnicę i Kraszowice bądź przez Sobótkę albo też przez Jaworzynę Śląską. — Z Wrocławia do Świdnicy kursują również prawie co godzinę wygodne autobusy.

Zamierzający korzystać z Schroniska w sezonie letnim winni pod podanym wyżej adresem podać w jakim czasie reflektują na pobyt w Schronisku i na jak długi okres. Zarząd.

Komunikaty Państwowego Zakładu Emerytalnego

Państwowy Zakład Emerytalny

Nr VI. Og. 124/49

Warszawa, d. 15. II. 49.

Informacje dla emerytów, wdów i sierot.

Do Związków i Zrzeszeń Emerytów Państwowych.

Z powodu licznych zapytań i reklamacyj proszę o udzielenie członkom organizacji otrzymu-

jących zaopatrzenie z Państwowego Zakładu Emerytalnego następujących informacji:

1. Uposażenie emerytalne wynoszące wraz z dodatkiem przejściowym mniej niż 3000 zł miesięcznie, zostały od dnia 1 stycznia 1949 podwyższone do 3000 zł miesięcznie, a pensje wdowie wynoszące z dodatkiem przejściowym mniej niż 2100

zł miesięcznie, zostały podwyższone do 2100 zł miesięcznie. Kwoty te obejmują zaopatrzenie i dodatek przejściowy policzone razem. Emeryci, których uposażenie emerytalne wraz z dodatkiem przejściowym było wyższe niż 3000 zł oraz wdowy, których pensja wdowia była wraz z dodatkiem przejściowym wyższa niż 2100 zł mies., otrzymują swe zaopatrzenia nadal w dotychczasowej wysokości.

Ogólne uregulowanie zaopatrzeń emerytalnych nastąpi w drodze ustawy, która po jej uchwaleniu będzie ogłoszona w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej;

2. Zawiadomienia o zmianie adresu powinni interesowani nadsyłać z takim obliczeniem, aby wpłynęły do Państwowego Zakładu Emerytalnego przed dniem 10 każdego miesiąca, w przeciwnym razie wypłata zaopatrzenia za następny miesiąc zostanie przekazana pod starym adresem (np. zawiadomienie nie wpłynęło do 10 kwietnia, wówczas wypłata za maj zostanie przekazana pod starym adresem).

Zawiadomienie nadesłane w niewłaściwym czasie powoduje znaczne opóźnienie w wypłacie, gdyż trzeba wycofać przesyłkę z PKO, a następnie powtórnie asygnować. W konsekwencji wywołuje to zwłokę i zbędną korespondencję.

3. W korespondencji z Zakładem powinni interesowani powoływać się każdorazowo na numer sprawy, którym jest oznaczone ostatnie pismo Zakładu na pierwszej stronie z lewej strony u góry lub też podawać numery odbite na odcinku czeku ostatnio otrzymanego zaopatrzenia.

4. Pobierający z Państwowego Zakładu Emerytalnego dodatki przejściowe na dzieci lub pensje sieroce (wzgl. zasiłki rodzinne) lub jakieś zaopatrzenie (zasiłki) z innego tytułu poza Zakładem, mają przynajmniej raz w roku przed 1 lutego każdego roku dostarczyć Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu zaświadczenie zarządu gminnego, a w miastach prowadzącego meldunki, komitetu blokowego lub zarządu miejskiego, że w ciągu ubiegłego roku nie pracowali zarobkowo i nie pobierali na sieroty (dzieci) zasiłku rodzin-

nego z innych źródeł i nadal nie pracują a jeżeli byli, są lub zostaną zatrudnieni zarobkowo, podać niezwłocznie Zakładowi nazwę (nazwisko) i adres pracodawcy. W przypadku uzyskania zaopatrzenia z innego tytułu należy podać nazwę i adres instytucji wypłacającej inne zaopatrzenie (zasiłek).

5. Emeryci, których uposażenie emerytalne było wymierzone w punktach i zgodnie z art. 20 ustawy emerytalnej z dnia 11. grudnia 1923 roku (Dz. Ust. zr. 1934 Nr 20 poz. 160), pobierają dodatek na żonę, obowiązani są w razie śmierci żony przesłać Zakładowi jakikolwiek dowód stwierdzający datę śmierci.

Dodatek ten wypłaca Zakład za m-cie listopad i grudzień 1948 r. Takie zaświadczenia mogą być nadesłane Zakładowi również zbiorowo za pośrednictwem Związku Emerytów.

Natomiast nie mogę wyrazić zgody na nadesłanie Zakładowi jednego zbiorowego zaświadczenia, z uwagi na to, że w aktach każdego emeryta musi być dowód na jakiej zasadzie wypłata została dokonana, skutkiem czego Zakład musiałby we własnym zakresie robić wyciągi ze zbiorowego zaświadczenia, poświadczając je i dołączając do poszczególnych akt, co niepotrzebnie powiększyłoby i tak już duży nawał pracy w Zakładzie.

6. Przedłużenie wypłat dodatków przejściowych na dzieci względnie pensyj sierocych (lub zasiłków rodzinnych) po upływie terminów, na które zostały one przyznane orzeczeniami Państwowego Zakładu Emerytalnego, następuje dopiero po nadesłaniu zaświadczeń stwierdzających, że dzieci (sieroty) uczą się w szkołach. O przedłużeniu wypłaty nie zawiadamia się pisemnie zainteresowanych, gdyż sam fakt wypłaty jest zarazem zawiadomieniem. Tylko w razie odmowy przedłużenia wypłaty przesyła się odmowne orzeczenie na piśmie.

7. Zaopatrzenia na miesiąc luty br. zostały przez Zakład asygnowane przed dniem 1 lutego br. Jeśli zatem ktoś nie otrzymał tego zaopatrzenia powinien reklamować we właściwym urzędzie pocztowym.

(H. Sadkowski), dyrektor naczelny.

W y j a ś n i e

Emeryci, emerytki i wdowy, mające na utrzymaniu dzieci, otrzymują obecnie pisma następującej treści:

Państwowy Zakład Emerytalny

Warszawa, ul. Inflancka nr 6

B. Pilne

Warszawa, d. 5 II. 1949.

Państwowy Zakład Emerytalny wzywa Obywatela(kę) do niezwłocznego nadesłania zaświadczenia Zarządu miejskiego (gminnego), stwierdzającego, że Obywatel(ka) nie pracuje zarobkowo i nie pobiera na dzieci (sieroty pozostające na Jego (Jej) utrzymaniu żadnego zaopatrzenia lub zasiłku rodzinnego poza Państwowym Zakładem Emerytalnym.

Zgodnie z art. 10 ust. 2 dekretu z dnia 28. X. 1947 r. o zaopatrzeniu rodzinnym (Dz. Ust. Nr 66 poz. 414) Zarząd miejski (gminny) jest obowiązany do wydawania tego rodzaju zaświadczenia bezpłatnie.

Jeżeli obywatel(ka) pracuje zarobkowo lub pobiera na dzieci (sieroty) jakieś zaopatrzenie lub zasiłek z innego tytułu i źródła, należy tylko zawiadomić o tym Państwowy Zakład Emerytalny, podając dokładną nazwę (lub nazwisko) i adres pracodawcy, albo nazwę i adres instytucji wypłacającej wspomniane inne zaopatrzenie (zasiłek).

W razie nienadesłania wspomnianego zaświadczenia albo zawiadomienia, Państwowy Zakład Emerytalny może wstrzymać wypłatę Obywatelowi(ce) zasiłku rodzinnego na dzieci (sieroty).

Na przyszłość należy wspomniane zaświadczenie Zarządu miejskiego (gminnego) przysyłać Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu (raz w roku najpóźniej do dnia 1 lutego każdego roku, a o wszelkich zmianach dotyczących zatrudnienia lub otrzymywania zaopatrzeń (zasiłków rodzinnych) na dzieci (sieroty) z innych instytucji, zawiadamiać natychmiast Państwowy Zakład Emerytalny pod rygorem skutków prawnych.

Zaświadczenie zarządu miejskiego (gminnego) lub osobiste oświadczenia należy przesłać w załączeniu do poniżej załączonego pisma, które należy odciąć, uzupełnić tekst odpowiednią treścią własnoręcznie podpisać i przesłać do Państwowego Zakładu Emerytalnego.

(—) Stefan Jacuk, dyrektor Administracyjny.

W związku z powyższym pismem P. Z. E. napływają do nas z rozmaitych stron zapytania, czy

zainteresowane osoby posiadające gospodarstwa rolne, warsztaty pracy, wzgl. przedsiębiorstwa handlowe, muszą również zgłaszać do P. Z. E. powyższe źródła dochodowe?

Wyjaśniamy, że w danym wypadku chodzi jedynie o pracę najemną i o zmiany dotyczące zatrudnienia względnie otrzymywania zaopatrzenia (zasiłków rodzinnych) na dzieci (sieroty) z innych źródeł.

Redakcja.

Przydziały darów Unrra

Podane przez nas informacje w N-rze 4 „Emeryta” były naszym zdaniem bardzo wyraźne, wywołały jednak całe stopy korespondencji, na które odpowiadać nie mamy naprawdę czasu ani sił. Największa część listów rozwodzi żale iż dane Zrzeszenie nie zostało wymienione między zapożyczonymi w „Emerycie” organizacjami, dalsza, że interwencja w O. K. Z. Z. nie odnosi skutku, gdyż Komisje te nie otrzymały dotychczas ani instrukcji, ani przydziałów, reszta utyskuje na znikomy przydział i wyraża wątpliwości, czy wogóle coś dostanie. — Najdowcipniej urządził się ci, którzy przyjechali do Poznania z worami po odbiór darów.

Szanowni Obywatele! Chińskie przysłowie mówi: „**dwa razy pomyśl, potem zrób a wyda plon owoce**”. Pomyślcie więc, że rozdział kilkunastu tysięcy sztuk darów na kilkadziesiąt tysięcy reflektantów jest wielką łamigłówką, szaradą matematyczną, którą K. C. Z. Z. najpierw rozwiązać musi, zwłaszcza, że dotychczas nie wie jeszcze, gdzie i jakie zapasy się znajdują. Uzgodnianie tych problemów odbywa się właśnie obecnie między dwiema instytucjami tj. Ministerstwem Pracy i Opieki Społecznej dysponującym darami a Komisją Centralną Związków Zawodowych, która ma wydać instrukcje dla Okręgowych Komisji Związków Zawodowych.

Interweniowaliśmy w obu tych instancjach w dniu 16 i 17 lutego br. z prośbą o przyspieszenie i przypuszczamy, że sprawa ruszy z miejsca.

Rzeczą będąc organizacjom wymienionych w „Emerycie” Nr 4, skontaktować się z Okręgowymi Komisjami Związków Zawodowych, zaś organizacje terenowe winny przedłożyć wykazy członków najbardziej potrzebujących, wylosowanych do otrzymania przydziałów wymienionym w „Emerycie” Nr 4 organizacjom, których członkowie wezmą udział w komisyjnym rozdziale darów.

Okręg Poznań na posiedzeniu w dniu 19 lutego br. uchwalił poruczyć rozdział specjalnej Komisji, wybranej z grona członków, z wykluczeniem członków Zarządu, by nikt nie mógł zarzucić Zarządowi stronniczości w rozdziale, gdyż tylko Chrystus potrafił pięcioma bochenkami chleba nakarmić pięciotysięczną rzeszę głodnych, żaden Zarząd Związku Emerytów tego cudu nie dokona i nie uniknie szemrań i narzekań.

Podane w Emerycie Zrzeszenia winny po otrzymaniu list członków przeznaczonych do obdarowania i po obliczeniu przydzielonych sztuk darów rozdzielić je według najlepszej wiedzy i sumienia między najbardziej potrzebujących. Przedkładający listy osób przeznaczonych do obdarowania winny kierować się najściślejszą sumiennością.

Jeszcze raz przypominamy, że po dokonaniu rozdziału należy zawiadomić Zarząd Związku Zrzeszeń, Poznań, ul. Limanowskiego 11 o ilości otrzymanych darów i sposobie rozdziału.

(—) Rzętycki, sekretarz.

Gizella, prezes.

Nasza akcja

Na liczne interpelacje napływające z całej Polski podajemy do wiadomości Czytelników treść memoriałów wniesionych do Ministerstwa Administracji Publicznej odnośnie ulg dla emerytów w opłacaniu podatku od lokali oraz o zniżki dla wdów przy przejazdach tramwajami.

Poznań, dnia 15 lutego 1949 r.

Do

Obywatela Ministra Administracji Publicznej
Warszawa ul. Al. Ujazdowskie 5—9

Wielce Szanowny Obywatelu Ministrze!

W ubiegłych latach udzielały Zarządy Miejskie emerytom państwowym, wojskowym i samorządowym 75% zniżki w opłatach podatku lokalowego.

W roku bieżącym wysyłają Zarządy Miejskie do emerytów wezwania o uiszczenie pełnego podatku od lokali bez uwzględnienia ulg. — Podatek ten wynoszący przed wojną minimalną kwotę w stosunku do płaconego komornego, przenosi obecnie wysokość komornego. — Wszelkie nasze za-

biegi o udzielenie emerytom i wdowom po emerytach i funkcjonariuszach publicznych ulg podatkowych nie odnoszą skutku.

Zwracamy się do Obywatela Ministra Administracji Publicznej z uprzejmą prośbą o spowodowanie w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i innymi właściwymi resortami wydania na zasadzie dekretu o podatkach komunalnych odnośnie art. 40 Dz. U. R. P. Nr 19 z roku 1946 poz. 128 rozporządzenia, przyznającego takie ulgi emerytom i wdowom po emerytach i czynnych funkcjonariuszach w opłacaniu podatku lokalowego, jakie obowiązywały na rok 1947 i 1948 w myśl art. 40 dekretu z dnia 20 marca 1946 o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 40 z r. 1947 poz. 198) również i na rok 1949, w stosunku do lokali jedno- i trzyizbowych, zajmowanych przez osoby, pobierające zaopatrzenie emerytalne z funduszy publicznych.

Za Zarząd Związku

Rzętycki, sekretarz

Gizella, prezes.

w Warszawie

Zarządzeniem Ministerstwa Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dn. 18 grudnia 1948, Nr A—85/48 § 2 punkt c) przyznane zostały ulgi przy przejazdach tramwajami dla osób pobierających zaopatrzenia emerytalne.

Dyrekcja Miejskiej Poznańskiej Kolei Elektrycznej odmawia przyznania tych ulg przy przejazdach dla wdów po emerytach państwowych i samorządowych, jakkolwiek pobierają one zaopatrzenia emerytalne z funduszy publicznych twierdząc, że wdowy niepotrzebnie jeżdżą tramwajami, — miejskie koleje elektryczne muszą dbać o dochód.

Stanowisko Dyrekcji nie da się pogodzić z intencją wydanego jak wyżej zarządzenia, zwłaszcza w miastach rozległych, w których dzielnice zamieszkałe przez ludność biedniejszą, do jakiej bezwarunkowo należą wdowy po emerytach i funkcjonariuszach publicznych leżą po kilka kilometrów (czasem nawet kilkanaście) od śródmieścia, w którym położone są spółdzielnie, domy towarowe, poradnie lekarskie, apteki itp. Wędrówka wieckobiet

starszych, steranych pracą i wiekiem, a nawet młodszych, wychowujących dzieci pochłania kilka godzin dziennie, przeważnie w czasie, kiedy muszą przygotowywać jedzenie dla pracujących lub uczęszczających do szkoły dzieci.

Zresztą w grę wchodzi jeszcze jedno bardzo doniosłe zagadnienie, a mianowicie brak obuwia, którego przydział jest dla tych osób niedostępny, nabycie zaś z powodu braku funduszy niemożliwe.

Interwencja nasza w Dyrekcji Tramwajów nie odniosła skutku. Dyrekcja twierdzi, że powołane na wstępie zarządzenie nie wymienia wdów i dlatego nie może być do nich stosowane.

Ponieważ takie stanowisko zajmować mogą i inne Dyrekcje tramwajów miejskich ze szkoda i krzywdą ludzi najbardziej potrzebujących i to ludzi pracy, prosimy gorąco Ministerstwo Administracji Publicznej o wydanie zarządzenia, iż pod osobami pobierającymi zaopatrzenia emerytalne rozumieć należy również wdowy po emerytach, po funkcjonariuszach państwowych i zawodowych wojskowych.

Za Zarząd Związku

Tarczewski, w z. sekretarz

Gizella, prezes

Listy z Kraju

Toruń, w lutym 1949.

Dnia 20 stycznia spotkała naszych najbardziej potrzebujących członków przyjemna niespodzianka. Oto wezwano ich, by się zgłosili po odbiór rozmaitych artykułów włókienniczych, które Zarząd zakupił racząc ich tym choinkowym prezentem — na pożegnanie — przed ukończeniem kadencji swego urzędowania.

Na Walnym zebraniu, odbytym 6-go lutego, przedstawił ustępujący Zarząd wywodne sprawozdanie ze swej całorocznej działalności, poczym Komisja Rewizyjna pochwaliwszy wzorowy stan księgowości Skarbnika, Kol. Jamrosza — i oszczędną gospodarkę całego Zarządu — wniosła o uchwalenie absolutorium.

Wybory, którym marszałkował Ob. pułk. Hermanowski, zmieniły nieco profil Zarządu, zwłaszcza, że skarbnik, kolega Jamrosz, zrezygnował z urzędu wskutek złego stanu zdrowia, a rutynowana dotychczasowa sekretarka, kol. Zabierzowska, powołana została do czynnej służby państwowej. Osierocony sekretariat objęła kol. Kryszewska.

Prezes Stadniczenko oświadczył zebranim, po ponownym wyborze na ten urząd, że chociaż się bardzo raduje z trwałości zaufania członków, to jeszcze bardziej potrzebuje ufności tych osób, z którymi musi przez cały rok ściśle pracować tzn. ufności Zarządu. Żeby zaś mieć dotykany dowód tej ufności wymaga stanowczo, by nowy Zarząd — pozatykawszy jako tako wakansowe luki — i skonsolidowawszy się, zaprosił go ponownie na ten ciężki posterunek.

Na uzasadnienie swego ultimatum przedstawił kol. Prezes trudności, jakie miał do zwalczenia w poprzedniej kadencji, wskutek dezercji z posturunku niezbędnych członków Zarządu. Również zaznaczył kol. Stadniczenko, że prócz nieplodnych entuzjastów, których mu nie braknie, znacznie

potrzebniejsi mu będą osoby **chłodniejszego temperamentu**, ale przydatne do pisania, rachowania, inkassa — i tylu innych, mało efektywnych, nudnych, ale koniecznych funkcji, takich zaś osób zawsze brak.

Nie tracimy nadziei, że koledze Prezesowi uda się zmontować nowy Zarząd i Administrację tak poważnego koła jak Toruń. B. M.

Rawicz. Dnia 5 stycznia br. odbyło się u nas roczne Walne Zebranie.

Z sprawozdania Zarządu wynika, że nasze Koło wznowiło swą działalność dnia 12 września 1945 licząc wówczas 16 członków. Liczba członków na dzień 31 grudnia 1948 r. wynosi 211. W roku sprawozdawczym odbyło się 5 zebrań Zarządu, jedno walne roczne i 12 zebrań ogólnych. Udział członków w zebraniach wynosił przeciętnie 50—75%. Wpływ kasowy wynosił w roku sprawozdawczym 50.099 zł a pozostałość kasowa na rok 1949 wynosi 12.384 zł.

Budżet na rok 1949 ustalono w wysokości 35.598 złotych.

W dniu 3 lutego 1947 utworzono przy naszym kole „Pomoc doraźną na wypadek śmierci” (Kasę Pośmiertną), która rozwija się dobrze. Ilość członków wynosi obecnie 182 a stan kasy wynosi 28.580 złotych. Wysokość zapomogi pośmiertnej wynosi 3.000 zł za każdy wypadek. Ilość abonentów „Emerytów” wynosi obecnie 129 czyli 62% ogółu członków.

Zarząd Koła urzęduje codzień bez ograniczenia godzin w prywatnym mieszkaniu prezesa. Lokal zarządu oznaczony jest tablicą firmową, zaopatrzoną w gablotkę, w której umieszcza się wszelkie komunikaty wzgl. ogłoszenia emeryckie. Z udogodnienia tego korzystają liczni zamieszkowi i przyjezdni, gdyż lokal ten leży przy najruchliwszej ulicy. To też ruch w naszym Zarządzie

jest dość liczny, czego dowodem jest nasz dziennik podawczy, wykazujący 197 spraw korespondencyjnych. W ubiegłym roku obdzieliliśmy 10 członków materiałem płaszczywym, a z Starostwa pow. otrzymaliśmy 3 razy po 100 kg węgla interwencyjnego oraz 700 kg dla naszego biura. Po zakończeniu przydziałów uzyskaliśmy w tutejszej Spółdzielni Samopomocy Chłopskiej pewną ilość węgla po cenie hurtowej dla mniej zamożnych członków, którą to ilość zwiózł bezinteresownie jeden z naszych członków na miejsce. Za inicjatywą Zarządu otrzymają członkowie drzewo opałowe z tartaków w Rawiczu i w Gołaszynie dla członków w Bojanowie. Zarząd dba stale o los członków a w nagłych i uzasadnionych potrzebach wspieramy ich materialnie; w jednym takim wypadku zebrano wśród członków 4000 zł i wręczono gdzie należało, a na Gwiazdkę uzyskaliśmy dla najbardziej potrzebujących paczki gwiazdkowe z miejscowego „Caritasu“.

Za wstawiennictwem Zarządu otrzymał jeden z członków przesiedlenie z Ziemi Odzyskanych do miasta Rawicza i ulokowanie w Domu Starców, gdzie czują się on i żona jego bardzo zadowoleni. Poczyniliśmy również starania o przydział masła, jednakowoż po dwóch przydziałach po pół kg dalsza akcja się skończyła z powodów od nas niezależnych, dalej uzyskaliśmy przyznanie ceny hurtowej z PCH na towary kolonialne, jednak z powodu braku gotówki wśród członków, zamówienie nie doszło do skutku. Ostatnia nasza akcja skończyła się na zakupie żarówek, które są przystępne tylko dla świata pracy — i ta akcja ma nadal powodzenie.

W uznaniu zasług położonych około spraw emeryckich po udzieleniu Zarządowi pokwitowania dokonano wyboru Zarządu w dotychczasowym składzie.

(—) Taciak, sekretarz. (—) Geppert, prezes.

Związek Emerytów Wojskowych i Wdów w Krakowie, ul. św. Marka 5. Sprawozdanie za rok 1948. Stosownie do komunikatu ogłoszonego w „Emerycie z dnia 1. 1. 1949 r.:

1. Związek został uruchomiony w roku 1945.
2. Liczba członków z końcem r. 1947 — 1045. Liczba członków z końcem r. 1948 — 1285.
3. Ilość odbytych posiedzeń Zarządu 12. Walne zebranie członków 1.
4. Wpływ kasowy w roku sprawozdawczym:
Przychody 783.425 zł
Wydatki 762.541 zł

Pozostałość kasowa z końcem r. 20.884 zł

5. Otrzymaliśmy dzięki dużej życzliwości i opieki ze strony OKZZ w Krakowie następujące przydziały: mąki 5.400 kg, gryssiku 1.660 kg, kaszy 720 kg, płatki owsiane 250 kg, cytryny 2.885 kg, pomarańcze 869 kg, masła 385 kg, słoniny 450 kg, smalcu 260 kg, cukru 1.450 kg, mydła 190 kg, sody 450 kg, węgiel 220 ton, tennisówki 101 par, obuwie gumowe 354 par, buty skórzane 110 par, żarówek 1.158 szt., ziemniaki 17.450 kg.

5b. Rozdzielono 62 członkom zapomóg razem — 62.000 zł. Wyplacono rodzinom po zmarłych

11 członkach razem zł 33.000, po 3.000 złotych na członka.

6. W sprawie kwot przekazanych do Związku Zrzeszeń pisaliśmy pismem z dnia 26. XI. 1948, za L. 327. —

Przelaliśmy z naszego konta Kraków IV-1010 na konto W. Panów Warszawa I-54.327:

za I. zł 1073	jako I R.	dn. 4 II.	czek.	3/ks 1
za I. zł 1073	jako II R.	„ 23 II.	„	4/ks 1
za II. zł 2218		„ 28 IV.	„	6/ks 1
za III. zł 2344		„ 23 IV.	„	5/ks 1
za IV. zł 2389		„ V.	„	7/ks 1
za V. zł 2404		„ VI.	„	8/ks 1
za VI. zł 2416		„ 16 VII.	„	11/ks 1
za VII. zł 2448		„ 16 VIII.	„	15/ks 1
za VIII. zł 2506		„ 6 X.	„	21/ks 1
za IX. zł 2550		„ 20 X.	„	25/ks 1
za X. zł 2504		„ 12 XI.	„	1/5 ks 1
za XI. zł 2556		„ 6 XII.	„	2/ks 1
za XII. zł 2570		„ 22 I. 49.	„	4/4 ks 1

Przemysł. Na komunikat, ogłoszony w „Emerycie“ Nr 1/49, podajemy:

1. Związek nasz założony został dn. 1. VIII. 1944 r.
2. Z końcem roku 1947 liczył 995 członków. Z końcem roku 1948 liczył 1072 członków.
3. W roku 1948 odbyło się dwanaście posiedzeń Zarządu i jedno Walne Zgromadzenie członków.
4. Stan kasy w roku 1948 wynosił:

w przychodach	199.739 zł
w rozchodach —	130.055 zł

saldo 31. XII. 48 69.684 zł

5. Od władz miejscowych nie otrzymał Związek żadnych udogodnień ani przydziałów.

6. W roku 1948 odesłano składki za członków:

a) Wojew. Zw. Em. w Rzeszowie	d. 5. 1. 48 — 1040 zł
b) „ „ „ „	d. 6. 2. 48 — 6810 zł
c) „ „ „ „	d. 3. 3. 48 — 7125 zł
d) Zw. Pol. Zrz. Em. w Warszawie	d. 5. 4. 48 — 1946 zł
e) „ „ „ „	d. 3. 5. 48 — 1972 zł
f) „ „ „ „	d. 3. 6. 48 — 1996 zł
g) „ „ „ „	d. 5. 7. 48 — 2012 zł
h) „ „ „ „	d. 2. 8. 48 — 2038 zł
i) „ „ „ „	d. 6. 9. 48 — 2050 zł
j) „ „ „ „	d. 2. 10. 48 — 2078 zł
k) „ „ „ „	d. 2. 11. 48 — 2066 zł
l) „ „ „ „	d. 3. 12. 48 — 2146 zł
m) „ „ „ „	d. 31. 12. 48 — 2144 zł

Przewodniczący

(—) St. Tomanek.

Mielec. Stosownie do ogłoszenia zamieszczonego w „Emerycie“ Nr 1 z dnia 1 stycznia 1948 r. w sprawie sprawozdania za rok 1948 przedkładamy streszczenie sprawozdania z działalności naszego Związku za rok 1948.

1. Ruch członków: W dniu 31 grudnia 1947 r. liczył nasz Związek 330 członków a w dniu 31 grudnia 1948 — 284 członków.

2. Dziennik kasowy: W roku 1947 został zamknięty kwotą 24.097zł a w roku 1948 — kwotą 75.036 zł. Stan majątkowy Związku z dniem 31 grudnia 1948 wynosił 121.014 zł. Przewidziany budżet na rok 1949 wynosi 119.000 zł. Zaległość

niewpłaconych przez członków Zrzeszenia składkę w 1948 r. wynosiła 3.960 zł. Z powodu niepłacenia składek członkowskich skreślonych zostało z ewidencji Zrzeszenia 46 członków.

3. Śmiertelność członków: W r. 1948 zmarło 18 członków, w 1947 — 6 członków.

4. Posiedzenia Zarządu: W r. 1948 odbyło się 1 Walne Zebranie, 6 posiedzeń pełnego Zarządu i 5 posiedzeń prezydium Zarządu.

5. Działalność Związku: Sekretariat załatwił w okresie sprawozdawczym 115 spraw. Działalność Związku wydatniła się w szczególności w rozdziale kuponów odzieżowych w ilości 217 szt. W uzyskaniu 97 legitymacji ulgowych na przejazd kolejami dla członków Zrzeszenia. W prowadzeniu i rozdziale 145 ton węgla pomiędzy członków Związku. W poradach prawnych została 45 członkom starając się o wyjednanie zaopatrzeń emerytalnych wdowich i sierocych udzielona pomoc. Próbowaliśmy również podnieść duchowo stan emerycki do wyższego poziomu znaczenia społecznego, co się nam tylko w nieznacznej mierze udało.

6. Instytucje spółdzielcze: Związek nasz posiada 2 instytucje spółdzielcze a to: a) kasę pośmiertną i b) bezprocentową kasę pożyczkową. Obie instytucje funkcjonują ku zupełnemu zadowoleniu członków.

Wł. Wróblewski, sekretarz St. Adamus, prezes

Jarosław. Przesyłamy następujące sprawozdanie:

1. Data uruchomienia naszego Związku: 20. 9. 45.
Ilość członków po dzień 31.12.48, 740 członków
2. Ilość członków w dn. założenia 140 członków
3. Ilość odbytych posiedzeń zarządu: co miesiąca a zebrań członków: 3 razy w ciągu roku.
4. Wpływ kasowy w roku 1948: 84.632,— zł
pozostałość kasowa: 38.000,— zł
5. Od władz miejscowych otrzymano tylko 200 kg węgla.
6. Wysokość kwot przekazanych do Związku Zrzeszeń przez pierwsze 3 miesiące 1948 roku do Wojewódzkiego Związku Emerytów w Rzeszowie — 17.154,— zł.

Jarosław, dnia 6 lutego 1949 r.

Za Zarząd

Sekretarz: Bartus

wz. Przewodn.: Ostrowski

**Spółdzielnia Oszczędnościowo-Pożyczkowa
Emerytów Państwowych z odp. ogr.
w Poznaniu, ul. Ratajczaka nr 40**

1. przyjmuje wkłady
2. udziela pożyczek
3. inkasuje weksle

Odpowiedzi Redakcji

Ob. Suchodolski M.: Wyjaśnienie znaczenia słów „emeryt” i „emerytura”, znajdzie Pan w encyklopedii Gutenberga, na którą Pan w innej sprawie się powołuje. — Do omawianej tam szczegółowej definicji możemy dodać tylko tyle, że emerytem jest ten, czyje prawa uregulowane są ustawą emerytalną z dnia 11 grudnia 1923 o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z roku 1934 Nr 20 poz. 160 względnie przepisami emerytalnymi dla pracowników przedsiębiorstw „Polskie Koleje Państwowe” Dz. U. R. P. z roku 1934 Nr 9 poz. 74 itd. — Określanie mianem emerytów: inwalidów wojennych, inwalidów pracy, inwalidów cywilnych lub wypadkowych, podopiecznych Zusu i Opieki Społecznej jest błędne i winno być zaniechane, gdyż nie istnieją przepisy nadające ten tytuł osobom pobierającym zaopatrzenia inwalidzkie, renty starsze lub wypadkowe, nie objęte przepisami emerytalnymi.

Ob. Franciszek Mrozek: Dziękujemy za obszerny list. Niestety, zauważone przez Pana wypuszczenia w książce, która już została wyczerpana, nie dadzą się naprawić. Trzecie wydanie będzie napewno uzupełnione licznymi komentarzami.

Ob. M. Jakubczyk: Podnoszone przez Pana pretenzje nieaktualne. — Będąca w opracowywaniu nowela do ustawy emerytalnej nie przewiduje napewno dodatku ekonomicznego na żonę. Dodatek ten przed wojną był tak znikomy, że nikomu nawet nie przychodziło na myśl kruszyć kopii o niego.

Ob. Maks. Winkowski: Jako nowy członek Zrzeszenia Emerytów i nowy prenumerator „Emeryta” nie może Pan wiedzieć o tym, że od zakończenia wojny staramy się o wypłacenie ekwiwalentu za zaległe za czas okupacji niemieckiej emerytury i ten postulat jest na wszystkich Zjazdach stale przypomniany. — Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 26. września 1948 L. dz. D. VII. 11473/4/48 zawiadomiło nas, że sprawa ta zostanie rozpatrzona po wydaniu zapowiedzianego w art. 3 dekretu z dnia 14 maja 1946 Dz. U. R. P. Nr 20 poz. 139 rozporządzenia mającego unormować tryb i warunki zaliczania okresu po 1. września 1939. Sprawa dodatków przejściowych zostanie napewno rozwiązana opracowywaną nowelą do ustawy emerytalnej. Dodatki przejściowe wiecznie trwać nie mogą, jeżeli emerytury zostaną podniesione odpadną dodatki o których Pan wspomina.

Ob. Fr. Dziedzic: Nadsyłane sprawozdania roczne z czynności poszczególnych organizacji, należących do Związku Zrzeszeń pragniemy ogłosić w porządku alfabetycznym po nadejściu wszystkich sprawozdań. Zwracamy się niniejszym do wszystkich Zrzeszeń w Polsce z prośbą o nadesłanie materiałów do końca marca br.

Ostrów Wkp. Nadesłane przez Was pismo nie nadaje się do ogłoszenia drukiem.

Emjot: Nie ogłosimy, wyjaśnienie nastąpi na posiedzeniu Zarządu.

Głiwice: O sprawy przez Was poruszone staramy się, na brak odpowiedzi w tych sprawach nic poradzić nie możemy. Interweniowaliśmy o nie osobiście w dniu 18 z. m.

KOMUNIKAT ZWIĄZKOWY

Posiedzenie pełnego Zarządu Związku Polskich Zrzeszeń Emerytów Państwowych i Wojskowych odbędzie się w Warszawie przy ul. Grochowskiej 342 w piątek, dnia 18 marca 1949 o godz. 10. z następującym porządkiem dziennym:

1. Odczytanie protokołów posiedzeń Prezydium Zarządu.
2. Sprawozdanie z dotychczasowych czynności i osiągnięć.
3. Omówienie planu prac na przyszłość.
4. Uchwalenie terminu dorocznego Walnego Zjazdu Delegatów i porządku obrad.
5. Zapoznanie się z sprawozdaniem Komisji Rewizyjnej.
6. Propozycje wniosków na Zjazd Delegatów.
7. Postanowienie odnośnie Zrzeszeń nieplacących składek.
8. Przyjęcie nowych członków.
9. Wnioski.

Ze względu na ważność spraw obecność wszystkich członków jest bardzo pożądana.

Niniejszy komunikat należy uważać za zaproszenie.

R z ę t y c k i,

Gizella,

OD ADMINISTRACJI!

Do administracji czasopisma „Emeryt” nadeszły do bibliotek w Schroniskach: P. Bosiak „Bydgoszcz: 8 książek. Upraszamy szan. ofiarodawców o zaniechanie przysyłania czasopism, książek niemieckich lub zdekompletowanych i zniszczonych, gdyż takie nie nadają się do bibliotek.

P. Abramowicz, Opole: Przekazana 15. II. br. kwota 60 zł zaliczono na prenumeratę za I kwartał br., za IV kwartał 1948 była zapłacona i należne numery 19—24 otrzymał Pan.

P. Timler, Zachełmie: Nr 3-ci wysłaliśmy 29. I. br. a Nr 4-ty 15. II. br. Za często reklamuje Pan czasopismo zamiast wnieść zażalenie do tamtejszego Urzędu Pocztowego na nieregularne doręczanie „Emeryta”.

P. Bilo, Kraków: Czasopismo wysyłamy dla prenumeratorów Krakowa do Urzędu Pocztowego Nr 1 zbiorowo, prosimy wnieść zażalenie do tego Urzędu. Numer 3-ci wysłaliśmy 29. I. br.

P. Zimna, Zbiczno: Nr 3-ci wysłaliśmy 29. I. Reklamować należy przepisowo w myśl komunikatu zawartego w numerze 19-tym „Emeryta” z dnia 1. X. 1948 r.

Prosimy prenumeratorów z Katowic o podanie adresu Mazepy Jana i Zurawskiego Zygmunta gdyż nie zapodali ulicy i numeru domu, wobec czego nie możemy wysłać do nich czasopisma, a poczta przesyłane bez dokładnego adresu zwraca Administracji, co naraża Administrację na niepotrzebne koszty. W podobnej sprawie zwracamy się o podanie adresów do prenumeratorów z Wadowic P. Meyera Franciszka, z Lublina P. Sypniewskiego Tadeusza, z Bielska P. Jauernikowej Barbary i P. Ulińkiewicz Aleksandry oraz z Opola P. Matuszewskiego Olgierda.

Powołując się na komunikat zawarty w numerze 19-tym „Emeryta” z dnia 1 października 1948 r. zaznaczamy, że reklamacje nadsyłane wprost do Administracji z pominięciem Urzędu Pocztowego i po ośmiiodniowym czasie nie będą uwzględniane.

Jaja podkładowe —

zabijając insektobójczymi gazami wszelkie robactwo w gniazdach i na kurach

— chronią drób od pomoru

Patent nr 72893. — Wytwórnia:

„Neoplastyka” Poznań, ul. Matejki 5.

Wysyłamy za pobraniem. — Przedstawiciele pożądan.

W administracji naszej złożyli:

Na Fundusz Prasowy. P. Łoziński Seweryn — Głucholazy 100 zł, Zw. Em. Państw. — Ostrów Wlkp. 500 zł, Zw. Em. Państw. — Leszno 500 zł, P. Dorna Stanisław — Poznań 100 zł, Zw. Em. Państw. — Chojnice 200 zł, P. Radgowski Piotr — Łomża 100 zł, Zw. Em. Państw. — Nowa Sól 300 zł, P. Dolata Ludwik — Bukownica 100 zł, P. J. S. — Poznań 260 zł.

Na Fundusz Stypendialny im. Prezesa Gizelli. Zw. Em. Państw. — Ostrów Wlkp. 500 zł, Zw. Em. Państw. — Leszno 1.000 zł, P. W. B. — Poznań 200 zł, Zw. Em. Państw. — Chojnice 300 zł, Zw. Em. Państw. — Nowa Sól 400 zł, Zw. Em. Państw. — Inowrocław 2.560 zł.

Na Fundusz Zapomogowy. P. Müller Emanuel — Chłudowo 50 zł, P. Biała Maria — Poznań 100 zł, P. M. M. — Poznań 100 zł, P. Resler Piotr — Poznań 100 zł, P. Szczygielski Kazimierz — Poznań 20 zł.

Fundusz na bibliotekę. P. Pozorska Bronisława — Piła 40 zł.

Na Schronisko. Wiel. Kż. Kulimowski Jan — Poznań 200 zł.

Na odbudowę Poznania i Warszawy. P. Prof. Niezabitowska Leontyna — Poznań 100 zł.

OD WYDAWNICTWA

Z przykrością zawiadamiamy naszych Prenumeratorów i Czytelników, że z powodu podniesienia cen robocizny w przemyśle papierniczym i poligraficznym i to od 1 stycznia br. wstecz, zmuszeni jesteśmy podnieść od dnia 1 kwietnia br. prenumeratę naszego pisma na 90 zł kwartalnie. — Przez dwa lata, mimo podnoszenia cen papieru i druku utrzymywaliśmy się, jakkolwiek z wielkim trudem, na poziomie cen, skalkulowanych przy rozpoczęciu naszego wydawnictwa. Obecna, dość znaczna podwyżka, postawiła nas przed alternatywą albo zaprzestania wydawania „Emeryta”, albo podniesienia jego ceny w celu umożliwienia związania końca z końcem. — Wierzymy, że Czytelnicy nasi, uznający potrzebę własnego pisma zrozumieją tę konieczność i nie zrażą się tą minimalną podwyżką, obliczoną nie na zyski ale na utrzymanie się pisma, które w znacznej mierze przyczyniło się do poprawy bytu rzesz emeryckich, wdów i sierót.

Jesteśmy przekonani, że Czytelnicy nasi nie zawiodą i rozwiną żywą akcję by liczba prenumeratorów nie tylko nie spadła, ale wprost przeciwnie, by stale wzrastała, tak, by nie trzeba było podwyższać prenumeraty, co nastąpić może tylko przez zwiększenie się liczby prenumeratorów.

Prenumeratorów, którzy zapłacili już prenumeratę na drugi kwartał lub do końca roku, prosimy o wyrównanie różnicy przy następnej zapłacie.

(—) B. Baron

(—) Z. Gizella.

TREŚĆ NUMERU:

Poprawa bytu.
Schronisko w Bystrzycy Górnej.
Komunikaty Państwowego Zakładu Emerytalnego.
Wyjaśnienie.
Przydziały darów Unrra.
Nasza akcja.
Listy z Kraju.
Odpowiedzi Redakcji.
Komunikat Związku.
Od Administracji.
Datki Członków i Czytelników.
Od Wydawnictwa.

Nakładem Okręgowego Związku Emerytów Państwowych w Poznaniu

Red. odpow.: Bronisław Baron, Poznań, ul. Ratajczaka 40 — Członkami Drukarni Wydawniczej w Poznaniu. —

K 54399